

ville disse deres Anstuelser, burde man ogsaa fra alle Sider kunne forstaa, at nu som Tiden til at vise, at de kunde resignere og slaa af paa deres Fordringer. Dette fordrer selvfølgelig, at man fra alle Sider viser Smøbekommen, og naturligvis maa ogsaa den Side af Thinget, hvortil det erede Medlem hører, være forberedt paa at yde sin Skærv ved et passende Afslag paa de Fordringer, han maasse anser for de bedste.

Leth: Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, om der kan findes noget saadant passende Afslag, som det erede Medlem for Kjøbenhavn's 9de Valgkreds (Paulsen) nu talte for. Men det var ikke for at tale derom, jeg begjærede Ordet. Saavidt mig bekendt, fordrer ethvert Land Høihed over sit Søterritorium og fordrer Benyttelsen af dette Søterritorium til Fiskeri udelukkende forbeholdt Landets Borgere. Man ser jo ogsaa, at paa den nylig afholdte Konference i Haag ere disse Sætninger lagte til Grund for de Beslutninger, Konferencen er kommen til. Der er ganske vist for Nabolandets Fiskere maasse nogen Fristelse til at forsøge at komme ind med deres Fiskeri paa dansk Søterritorium, thi det danske Søterritorium synes at være meget begunstiget saavel med Hensyn til Fiskenes Mængde som med Hensyn til Betingelserne for at fange dem. Men desto mere Anledning er der efter min Opfattelse for den høie Regjering til at værge de danske Statsborgere i den dem utvivlsomt tilkommende Eneret til Fiskeri paa dansk Søterritorium. Hvad der er dansk Søterritorium, tror jeg, endstjøndt Fiskerilovforslaget ikke har indladt sig paa at definere det, sjældent kan være tvivlsomt, og hvad angaar Forholdene her i Sundet, da veed jeg ikke bedre, end at det er sagt mig af Fiskere fra Sundet, at Forholdet mellem de danske og svenske Fiskere har ordnet sig af sig selv paa en for begge tilfredsstillende Maade. Men naar andetsteds fremmede Fiskere ikke alene forsøge paa at gjøre Streiftog paa dansk Søterritorium, men forsøge paa at erhverve sig en Profomare til at optræde der lige med Landets Statsborgere, naar de forsøge pro forma at oprette en Leiekontrakt med En eller Anden, hvorved de leie et eller andet Num i en dansk Kjøbstad, eller hvor det kan hælde sig her i Landet, og søge paa den Maade at legitimere sig, som om de havde Lov til at erholde deres Skibe indregistrerede under dansk Flag og derefter vare besjæede til lige med Landets egne Undersaatter at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, da tror jeg ikke, at det med nogenlunde god Billie kan have uovervindelige Vanskeligheder at sætte en Stopper derved. Den høitærede Justitsminister bemærkede vistnok med fuldstændig Føie, at Reglerne for, hvad der udfordres for at erhverve dansk Statsborgersret, ere

noget vage og ubestemte. Men om dette end er Tilfældet — og deri har naturligvis den høitærede Justitsminister Ret — saa forekommer det mig, at det udelukker dog ikke, at man træder op, hvor man kan se, at man har med rent og skjært Profomavært at gjøre, og det er jo dette, som er Tilfældet med disse tydske Fiskere, hvorom der i den erede Forespørgers Foredrag var Tale. Ved rent pro forma at leie et Num et eller andet Sted i Landet i en Kjøbstad, eller hvor de kunne komme affted med det, søge de at legitimere sig, som om de havde Ret til at lade deres Skibe skrive ind under dansk Flag. Om det skulde være ved et Cirkulære, eller paa hvilken Maade det skulde være, at man gjorde Dyrighederne opmærksomme paa dette Profomavært og opfordrede dem til at kontrollere, at noget Saadant ikke skete, skal jeg ikke forsøge nærmere at komme ind paa. Det vil være enhver Regjerings Sag i saa Henseende at vælge de Midler, som den maatte kunne mene laa nærmest ved Haanden og være mest formaalstjenlige i et saadant Tilfælde. Men at det overfor de underordnede Embedsmænd er en let Sag for Regjeringen, enten saa Sagen hører under det ene eller det andet Ministerium, at give Embedsmændene et Bink om, at de have nøie at paase, saa godt de kunne, at den Slags Profomavært ikke finder Sted til Skade for de danske Statsborgere og til Skade for de danske Fiskere, tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om. Det vilde derfor ogsaa være mig hjært, om den høie Regjering maatte finde sig foranlediget til paa den Maade, som den nu maatte anse for at være formaalstjenlig ligeoverfor sine Embedsmænd, at give dem et saadant Bink, som jeg nævnte, og at denne Sag ikke blev opsat efter, om Fiskeriloven gaar igjennem eller ikke. Det kan være meget godt, og det er meget forstaaeligt, at Regjeringen ønsker at faae sine Lovforslag fremmede. Men det er jo ogsaa forstaaeligt, at vi andre behandle dem paa den Maade, som vi anse for at være den rette, stille de Værdringer til dem, som vi mene, bør stilles, eller i det Hele træffe i vor Stemmegivning overfor disse Lovforslag de Forholdsregler, vi mene i Dieblirket at være de rigtige. Men hvad jeg tror ikke lettelig fra nogen Side vil kunne forsvares, er dette, at undlade saadanne Foranstaltninger, som ligefrem synes at være paabudne af de foreliggende presserende Omstændigheder, for at afvente, hvad der kan blive af det ene eller det andet Lovforslag. Det vilde derfor være mig hjært, om den høie Regjering paa Foranledning af denne Diskussion, og det, hvad enten det hører under det ene eller det andet Ministerium, maatte finde Midler til at give Embedsmændene en saadan Instrux, at de gjøre sig Umage for at møde det Profomavært, her er Tale om.